

hezen találta meg a kapcsolatot karmesterrel, közönséggel. Szerencsétlen orrhangján tud-e még javítani? Hangvétel és hangtisztaság tekintetében is még sokat kell tanulnia. Boross Jolán kis szerepét jól ellátta.

A Taviata hősnőjét Baumgartner Margit alakította. Ez a kultúrált hangú énekesnő sok, tiszta művészettől átitott percet szerzett már közönségének. Mesterien bánt hangjával. Csodálatosan finom pianót most is élveztünk. Arról nem tehet, hogy míg az I. felvonásban a nem az ő egyéniségére szabott félvilági nő szerepét kellett játszania, nem mozgott otthonosan a színpadon. A továbbiakban azonban a szerelmében megtört, nagybeteg Violetta mélyen emberi jelenetét kárpótolta mindenért. Katona Lajos is kitűnő volt az apa hálás szerepében. II. felvonásbeli gyönyörű áriája sokáig emlékezetes lesz. Igaz, hogy a taps jelentős része Verdit illeti! Sok magas

hangot kellett énekelnie, pedig ez a gyengéje. Fáradékonyságán okosabb énektechnikai megoldással segítenie kell, ha tovább is fejlődni akar. v. Király Sándor még kezdő énekes annak minden hibájával. Hangjából még hiányzik a fény, csillogás. Nagyon a karmesterre tapad. A színpadon jól mozog és szívesen elismerjük, hogy volt egy-két nagyon szép pillanata. — A kisebb szereplők jól illeszkedtek az együttesbe.

Mindkét előadást a színház igazgatókarnagya T. Török Emil vezényelte. Néhány meglepetésként ható szokatlan tempó-vételétől eltekintve (különösen a Sevillei borbélyban!) jól kézben tartja a zenekart, énekeseket, kórust egyaránt. Erre a nagy összetartó erőre egyes helyeken bizony szükség is volt (Traviata). Művészi munkájának eredménye ez a két jólsikerült előadás.

MAKLÁRI LAJOS

ZENE

A SZEGEDI FILHARMONIKUS EGYESÜLET évadzáró (tizedik) hangversenyét Antos Kálmán, a fogadalmi templom kiváló orgonaművésze vezényelte. Még a hangszeres királynőjének bonyolult játékasztalától, villanyos erővel mozgatott sokszáz regiszterétől is hosszú az út a nagyzenekart vezénylő karmester-pálcaig. Sok kezdeti nehézséget, modorosságot kell még Antosnak leküzdenie. A feladat nagy, de éppen egy ilyen nagytehetségű muzsikuss számára nem megoldhatatlan, ha egyáltalán karmesteri babérokra is pályázik. — A műsor első számaként Mozart: G-moll szimfóniáját hallottuk. Nagyon nehezen lendült bele a zenekar az együttesjátékba. Ez a kezdeti bizonytalankodás nehezen akart mulni Bach: E-dúr hegedűversenyében is. Szerencsére azonban Martzy Johanna lenyűgöző szépséggel éneklő hegedűje összetartotta a szétszéledni akaró báránykukat. Szinte csodálatos, hogy az a fiatal, bájos megjelenésű művésznő milyen bölcs mérsékléssel, művészi önfejjellemmel s mégis izzó átéléssel tudta megszólaltatni Bachnak ezt a legnagyobbakat is próbára tevő művét.

Technikai felkészültségén túl éppen azt ünnepeleltük benne, hogy ilyen fiatalon el tudott jutni és így tudott eljutni Bachig. Mint színpadi jelenségre is sokáig fog emlékezni a közönség. — Antos K.: Fekete Mária-szvitjének bemutatója volt a műsor másik eseménye. Ez a szellemes, ragyogóan hangszereelt mű őszinte, megérdemelt sikert aratott. A „Török nyitány” keleti hangulata, a II. tétel szép erdőszongása után különös érdeklődéssel vártuk az alsóvárosi havibúcsú ihletett ábrázolását. Sajnos, ez a szvit legszínvélőbb része. A sok idegen téma után szívesen merültünk volna el vallásos magyar népünk misztikumába. Ezzel Antos Kálmán, úgyis mint kiváló egyházzenesz, adósunk! A zárótétel „Háldáltánca” színpompázóan szellemes, érdekes muzsika. Különösen a sokféle ütőhangszer ügyes adagolásával ért el páratlan hatást. Itt külön is meg kell említenünk Magyar F. művészi munkáját. — Filharmonikusaink ideai szereplésüket Liszt: Tasso c. szimfonikus költeményének előadásával fejezték be.

MAKLÁRI LAJOS